Грай мені, грай… Ти знаєш, як настане
Смерк і в кімнаті розснуються тіні,
Коли бліда звізда у вікна гляне
І хорим світлом стелиться на стіни,—

Якась мара скрадається з-за печі,
Блідий опир скриваєсь за фіранку,
А ніч в вікно такі шепоче речі
Сумні, як спомин про давню коханку…

Грай мені, грай… Я знаю: за водами,
Там є остров, сповитий в мрійну глушу,
Де лиш тополі сонно мріють мрію.

В осінню ніч з тремтячими звіздами
Везе човно зболілу бідну душу.
Грай мені, грай — я, може, ошалію…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.